

► 12 Febrero, 2019

EXTERIOR I INTERIOR ► L'obra de Jordi Fulla es nodreix de les confluències i les connexions. Des de fa trenta anys ha anat interioritzant una mirada artística i filosòfica a les construccions de pedra seca que, darrerament, han pres forma d'obres d'art

L'artista Jordi Fulla porta a Can Framis una reinterpretació de la pedra seca

► L'igualadí exposa fins al juny a Barcelona una reflexió estètica que vol incidir en la idea del «llindar»

Toni Mata i Riu

BARCELONA

■ Fa un parell d'anys, Jordi Fulla (Igualada, 1967) va presentar al Museu de Montserrat una instal·lació amb disset mil figuretes de guix on remetia a la necessitat de concentrar-se en la repetició com a trànsit cap al pensament. En els quadres del primer àmbit de la nova exposició de l'artista anoienc a Can Framis (Barcelona), *Llindar i celstia*, es percep el mateix gest: uns acrílics de gran format de versemblança fotogràfica reflecteixen sobre el paper unes cabanes de pedra seca. «Més que una voluntat documental, hi ha la intenció d'anar fent cadascuna de les pedres com un mantra, deixant passar el temps, creant un buit mental», explica. Línia a línia, roca a roca, el conjunt s'erigeix en el preàmbul de la reflexió posterior sobre qüestions com la multiplicitat, el llindar, el buit i la dialèctica entre l'interior i l'exterior.

L'exposició parteix del projecte itinerant *Llindars en el punt immòbil del món que gira* -inclòs en el programa Itiner'Art de la Fundació Vila Casas- i s'estructura en cinc àmbits, sempre amb la pintura com a eix central. *Llindar i celstia* és «el final del camí d'un projecte que va néixer entre pedres», explica Fulla. A mitjanys 80, per encàrrec de l'Institut Cartogràfic de Catalunya va recórrer el territori per a un treball sobre toponímia i «em vaig adonar que hi ha una gran quantitat de construccions de pedra seca». Tres dècades des-

L'igualadí Jordi Fulla amb la instal·lació «La pell de l'amnèsia», que es va inaugurar ahir

prés, Fulla va afrontar el retrobament amb aquella vivència del món rural i n'ha fet una reinterpretació estètica.

La mostra s'estructura en cinc àmbits que remetent, en un sentit lineal, a les successives mirades al món de la pedra seca fetes per Fulla en els darrers cinc anys. Amb *La pell de l'amnèsia* (2014) -davant d'una cabana pictòrica de gran format, una estesa de pedres de la Segarra, comarca on té casa- treu gravetat a la matèria i l'allibera de pes i memòria. A la instal·lació *L'envers du monde* (2018), convidat l'espectador a apropar-se a un volum reflectit en un mirall: la idea del buit hi és present des d'una perspectiva

LA CITA
«LLINDAR I CELSTIA»
► LLOC: Museu Can Framis ◉ DIES: Fins al 16 de juny. De dimarts a dissabte, d'11 a 18 h; diumenge (i el 18 d'abril), d'11 a 14 h. Entrada: 5 euros (visita tot el museu i l'exposició permanent). Comissària: Natàlia Chocarro.
◉ ADREÇA: C. Roc Boronat, 116-126. Barcelona. www.fundaciovilacasas.com

oriental que contribueix a reflexionar sobre el no-res. «M'he adonat que la gent, abans de mirar-se, sent el neguit d'anar a veure el forat, la taca negra», afirma.

Després, al tríptic *Llindar. Percepció I. Percepció II i Percepció III* (2015-16), Fulla fa l'itinerari de

l'interior a l'exterior. Un conjunt que encercla la instal·lació *L'habitació del gra* (2019), on una dotzena de persones van traçar unes línies amb grans d'ordi que l'artista concep com els orígens, el naixement, de les persones i la humanitat. Al darrer àmbit, es mostren obres, entre les quals *Canviar de lloc* i *Llindar i celstia*, totes dues del 2018, que remetent al procés creatiu de l'artista i a l'obra de Lluís Calvo, poeta i assagista íntimament lligat al projecte de Fulla. «El llindar, la frontera, formen part de l'ésser humà», conclou l'artista igualadí sobre un projecte que arriba al final del camí: «Ara toca passar pàgina».